

σοβαρότατα προβλήματα, ιδιαίτερα -όπως τόνισαν και άλλοι συνάδελφοι, και συνάδελφοι της Συμπολίτευσης αν θέλετε ακόμα- στις προβληματικές παραμεθόριες νησιωτικές περιοχές, όπου πραγματικά εκεί οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις βρίσκονται σε φθίνουσα κατάσταση, κλείνουν, με αποτέλεσμα να έχουμε δημογραφικό πρόβλημα και νέοι να εγκαταλείπουν τις περιοχές αυτές και να συγκεντρώνονται στα μεγάλα αστικά κέντρα. Βεβαίως, αυτό είναι περισσότερο εθνικό θέμα και λιγότερο οικονομικό.

Όσα θεσμικά μέτρα και αν πάρουμε, όσες επιτροπές και αν φτιάξουμε, δεν είναι δυνατόν να λυθεί το πρόβλημα, παρά μόνον -και ^{την} θεωρώ απαραίτητη- με τη δημιουργία κατάλληλων μηχανισμών που να στηρίξουν και να υποστηρίξουν τον εκσυγχρονισμό, τον υγιή ανταγωνισμό στην ελεύθερη αγορά.

Είχα την ευκαιρία να επισκεφθώ πολλές φορές -όπως και εσείς ασφαλώς και όλοι μας- την Ευρωπαϊκή Ένωση και είδα τον τρόπο με τον οποίο λειτουργούν οι επιχειρήσεις εκεί και τα μέτρα, οι ρυθμίσεις που διαμορφώνουν το καινούργιο καθεστώς, αντιμετωπίζοντας τα μεγάλα προβλήματα, που είναι και διεθνή προβλήματα. Τέτοιου είδους μηχανισμοί έχουν δημιουργηθεί και λειτουργούν άψογα. Οι μηχανισμοί αυτοί είναι: Κυρίως, οι συνεταιριστικές επιχειρήσεις, οι προμηθευτικοί συνεταιρισμοί, οι καταναλωτικοί συνεταιρισμοί και προπαντός ο εκσυγχρονισμός και η

υποστήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, σε αυτές τις περιφέρειες, ακόμα
δε και η δημιουργία τοπικών αγορών, προκειμένου για τη διακίνηση ευπαθών
προϊόντων, όπως είναι τα προϊόντα ζωικής παραγωγής, το κρέας, λαχανικά,
οπωροκηπευτικά.

Αυτές οι τοπικές αγορές -και θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, να σταθώ
ιδιαίτερα εδώ- παίζουν σημαντικότατο ρόλο στη διακίνηση αυτών των αγαθών,
καταπολεμώντας τη φοροδιαφυγή, γιατί είναι γνωστό πώς διακινούνται σήμερα
αυτά τα ευπαθή προϊόντα: κυκλοφορούν με υπερτιμολόγηση και βεβαίως
με μικροποσότητες, όχι ανταποκρινόμενες στην πραγματικότητα,
φοροδιαφεύγοντας, και δημιουργούν τον αθέμιτο ανταγωνισμό σε όσους είναι
νόμιμοι και λειτουργούν νόμιμα και όχι όπως οι υπόλοιποι.

(3ZE)

Τέτοια μελέτη είχε γίνει το 1979, το 1980 από τον συγχωρεμένο τον Αθανάσιο Κανελλόπουλο και είχε προχωρήσει και έτυχε της γενικότερης αποδοχής, αφού ήταν και προϊόν διαλόγου μέσω τότε της "πράσινης" Βουλής που είχε τόσο κατηγορηθεί και παρεξηγηθεί.

Η δημιουργία λοιπόν αυτών των τοπικών αγορών, θα εξυγιάνει πραγματικά την αγορά, αφού τα προϊόντα θα διακινούνται μέσω αυτής της αγοράς και μέσω του ανταγωνισμού και χωρίς τη σφραγίδα της τοπικής αυτής αγοράς, δεν θα είναι δυνατόν να κυκλοφορήσουν. Έτσι καταπολεμάται συστηματικά και αποτελεσματικά η φοροδιαφυγή και σίγουρα δημιουργείται ο υγιής ανταγωνισμός για τη διακίνηση αυτών των καταναλωτικών αγαθών. Είναι σημαντικό λοιπόν να το ξαναδούμε το θέμα και να το προχωρήσουμε. Είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την εξυγίανση της αγοράς, του ανταγωνισμού.

Είναι γνωστό ότι κατά καιρούς -και το διαπιστώσαμε αυτό- έχουμε υποστεί κλυδωνισμούς στην αγορά από την απελευθέρωση των ζωοτροφών, από την απελευθέρωση των καυσίμων, των λιπασμάτων. Είχε αντίκτυπο στην αγορά, ήταν επώδυνη αυτή η διαδικασία, διότι πραγματικά δεν υπήρξαν μηχανισμοί στήριξης αυτής της προσπάθειας και της ανάγκης της απελευθέρωσης αυτών των προϊόντων. Το πληρώσαμε πολύ ακριβά. Η ανάγκη λοιπόν κατάλληλων μηχανισμών είναι απαραίτητη γιατί διαφορετικά ανοίγουμε, όπως

αντιλαμβάνεσθε, την πόρτα στα ολιγοπώλια, στα μονοπώλια, προκειμένου να ελέγξουν την αγορά.

Εδώ είναι ένα πάρα πολύ μεγάλο θέμα, με την εγκατάσταση των ΥΠΕΡ-MΑΡΚΕΤ. Το πρόβλημα αυτό δημιουργήθηκε ήδη και το ζούμε σήμερα στην περιοχή της Λάρισας που κλείνουν οι μικροεπιχειρήσεις, οι μικροεπαγγελματίες, οι έμποροι. Πολύ σύντομα θα το αντιμετωπίσουμε και στα Γιάννενα, όπως είπαν προηγούμενα και οι συνάδελφοι ακόμη και της Συμπολίτευσης. Βεβαίως, η δημιουργία τέτοιων καταστημάτων ΥΠΕΡ-MΑΡΚΕΤ, δημιουργεί προβλήματα στις μικροεπιχειρήσεις, στους μικροεμπόρους και πρέπει να ληφθούν μέτρα, όπως έχουν ληφθεί και ήδη γίνονται ρυθμίσεις στην Ένωμένη Ευρώπη, στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Δηλαδή, δίνονται άδειες που έχει σχέση το μέγεθος της επιχείρησης με τον πληθυσμό της πόλης. Δεν μπορεί σε μια επαρχιακή πόλη, με μικρό πληθυσμό, να γίνουν τεράστια τέτοια συγκροτήματα που οπωσδήποτε δημιουργούν προβλήματα επιβίωσης των άλλων μικρομεσαίων επιχειρήσεων και εμπορών.

Είναι ανάγκη λοιπόν να δούμε τις λεπτομέρειες αυτές και να κάνουμε αυτές τις διορθώσεις που έχουν επισημανθεί και από άλλους συναδέλφους και που είναι ουσιαστικές. Υπάρχει αυτή η ανάγκη της δημιουργίας, πέρα από τα θεσμικά μέτρα, και μηχανισμών τέτοιων που να στηρίξουν αυτήν την πολιτική

του ελεύθερου ανταγωνισμού, του υγιούς ανταγωνισμού, για να λειτουργήσουν προσφέροντας πολύτιμες υπηρεσίες, ιδιαίτερα στον καταναλωτή, αφού είναι γνωστό ότι αυτά τα μονοπώλια, μέσω της διαφήμισης, κατευθύνουν τον καταναλωτή και καταναλίσκονται καταναλωτικά αγαθά ακριβότερα, θα έλεγα. Μέσω της διαφήμισης, όπως είπα, με την πλύση εγκεφάλου που γίνεται από τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης, κατευθύνουν στα προϊόντα που αυτοί θέλουν και που κατά κύριο λόγο αυτά τα προϊόντα είναι προϊόντα εισαγωγής.

(BA)

Αυτά τα προϊόντα εισαγωγής, που καταναλώνονται εδώ, περιορίζουν τη δυνατότητα και φέρνουν σε πολύ δύσκολη θέση τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, τις βιομηχανίες μεταποίησης αυτών των προϊόντων γενικότερα.

Ελπίζω να γίνουν εκείνες οι διορθώσεις, οι οποίες να βοηθήσουν προς την κατεύθυνση της πραγματικής εξυγίανσης της αγοράς και του ελεύθερου ανταγωνισμού. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παυσανίας Ζακολίκος): Ο κύριος Αντωνίου έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση φαίνεται ότι ανησυχεί ιδιαίτερα από την πορεία του πληθωρισμού και την εξέλιξη των τιμών, γι' αυτό και μας φέρνει σήμερα ένα νομοσχέδιο, το οποίο υποτίθεται ότι αποβλέπει στη διαμόρφωση σαφών και εφαρμόσιμων κανόνων ανταγωνισμού, αλλά στην ουσία επιδιώκει να δημιουργήσει ένα μηχανισμό, μία ακόμη γραφειοκρατική υπηρεσία, αυτή τη φορά στη διάθεση του Υπουργού, που στόχος της δεν είναι η διασφάλιση του ελεύθερου ανταγωνισμού, αλλά ο έλεγχος της αγοράς.

Θα ήθελα να κάνω την εξής παρατήρηση: Επιθυμώ ειλικρινά να συγχαρώ τον κύριο Υπουργό Εμπορίου και την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ που, έστω και καθυστερημένα, ανεκάλυψαν το ρόλο της αγοράς, αλλά και του ελεύθερου

ανταγωνισμού στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας.

Εμείς που θυμόμαστε πολύ καλά τις αρχικές διακηρύξεις του ΠΑΣΟΚ, αισθανόμαστε σήμερα λίγο αμήχανοι, που τους βλέπουμε να εμφανίζονται ως υπέρμαχοι του φιλελευθερισμού.

Είναι αυτονόητο ότι η Νέα Δημοκρατία πιστεύει στην ελεύθερη οικονομία, στους κανόνες της αγοράς, στον υγιή ανταγωνισμό, στον ανταγωνισμό που αποβαίνει προς όφελος του καταναλωτή, αλλά και της εθνικής οικονομίας γενικότερα. Όμως, το νομοσχέδιο, που συζητάμε, δεν λαμβάνει υπόψη την ελληνική πραγματικότητα, τις δομές της ελληνικής οικονομίας, τις ιδιομορφίες της ελληνικής αγοράς.

Διαβάζοντας κανείς το νομοσχέδιο, φαίνεται ότι ο πρωταρχικός στόχος του Υπουργείου είναι να ελέγξει την ιδιωτική πρωτοβουλία, ελέγχοντας τις αρχές του ανταγωνισμού.

Επωφελούμενος της ευκαιρίας, ερωτώ τον κύριο Υπουργό, αν αυτός ο ανταγωνισμός λειτουργεί και στις ενέργειες και στις δραστηριότητες των φυσικών μονοπωλίων. Δεν μπορεί, δηλαδή, η ΔΕΗ να αγοράζει υλικά, χωρίς διαγωνισμό, από ορισμένες εταιρίες. Περιμένω στο τέλος την απάντηση του κυρίου Υπουργού.

Θεσμοθετείται, λοιπόν, ο γενικός προληπτικός έλεγχος σε όλους τους

κλάδους των συγκεντρώσεων και ανεξάρτητα από τη μορφή της συγκέντρωσης. Η υπαγωγή όλων των επιχειρήσεων στη διαδικασία προληπτικού ελέγχου, ουσιαστικά σημαίνει απαγόρευση των συγκεντρώσεων. Χωρίς ο έλεγχος να γίνεται πληρέστερος, καθίσταται περισσότερο αυθαίρετος και ανεξέλεγκτος. Για να μην υπάρχει, όμως, καμμία αμφιβολία ότι το Υπουργείο επιδιώκει να ελέγχει κατά τρόπο απόλυτο τη διαδικασία των συγχωνεύσεων, μέσω της Επιτροπής Ανταγωνισμού, προβλέπεται ένα δεύτερο στάδιο ελέγχου, κατά το οποίο οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Εμπορίου μπορούν να εγκρίνουν την πραγματοποίηση συγκεντρώσεων, που έχουν απαγορευθεί από την Επιτροπή Ανταγωνισμού, και με κριτήρια μάλιστα, γενικά, θα έλεγα αυθαίρετα, δηλαδή στο όνομα του εκσυγχρονισμού της εκλογίκευσης της παραγωγής και γενικότερα της οικονομίας. Δηλαδή, οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Εμπορίου μπορούν να κάνουν ό,τι θέλουν, να εγκρίνουν συγχωνεύσεις που η Επιτροπή έχει απορρίψει. Μα, τότε τί τη θέλετε την Επιτροπή, κύριε Υπουργέ, αφού όποτε το επιθυμείτε, μπορείτε να την παρακάμψετε;

Η υπαγωγή σε προληπτικό έλεγχο των συγκεντρώσεων, δεν εξυπηρετεί ουσιαστική ανάγκη της ελληνικής οικονομίας και αποτελεί αντιγραφή ξένων νομοθεσιών, εξαιρετικά ανεπτυγμένων χωρών, που έχουν άλλες ανάγκες και άλλες προοπτικές.

204

03ZE 4/3 Σφος ΒΑΡΟΥΤΑ Δφος ΑΡΒΑΝΙΤΗ 07.02.1995 CB0207BA

Είναι προφανές ότι υπάρχει μία αντίφαση: Από τη μία μεριά το κράτος καθιερώνει κίνητρα και απαλλαγές και από την άλλη, δημιουργεί γραφειοκρατικές διαδικασίες, που δυσχεραίνουν τόσο τις συγκεντρώσεις και τη δημιουργία μεγάλων μονάδων, όσο και τις ανακατατάξεις μέσα στην ελληνική αγορά και στις διεθνείς συμμαχίες.

(3ΡΧ)

Πολύ φοβούμαι ότι η καθιέρωση θεσμού του προληπτικού ελέγχου θα αποτελέσει εμπόδιο στην αναπτυξιακή προσπάθεια της χώρας, αποτρέποντας τις επενδύσεις.

Το υπάρχον νομοθετικό καθεστώς, όμως, παρέχει πλήρη προστασία, τόσο της οικονομίας, όσο και του κοινού, διότι ναι μεν επιτρέπει ελευθέρως τις συγκεντρώσεις πάσης μορφής και ανεξαρτήτως μεριδίου αγοράς και κύκλου εργασιών των υπό συγκέντρωση επιχειρήσεων, αλλά ταυτοχρόνως επιτρέπει στη διοίκηση να επιβάλλει προληπτικό έλεγχο, με κοινή υπουργική απόφαση, για ορισμένο κλάδο, υπό ορισμένες εύλογες προϋποθέσεις, όταν κρίνει -με βάση τις πληροφορίες που διαθέτει- ότι η αύξηση του βαθμού συγκεντρώσεως μπορεί να οδηγήσει σε παρεμπόδιση, περιορισμό, ή νόθευση του ανταγωνισμού για το σύνολο ή μέρος της αγοράς, ιδιαίτερα με τη δημιουργία ή την ενίσχυση της δεσπόζουσας θέσης.

Δεύτερον, δημιουργείται μία παντοδύναμη επιτροπή, ουσιαστικά ελεγχόμενη από το Υπουργείο, η οποία και θα αναλάβει εν λευκώ τον έλεγχο του συστήματος του ανταγωνισμού και των μηχανισμών της αγοράς. Το Υπουργείο διατηρεί βεβαίως τον έλεγχο της νομιμότητας, αλλά ο έλεγχος της σκοπιμότητας, που είναι ίσως η καρδιά του ανταγωνισμού, παραχωρείται στην Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Μία ακόμη ιδιαιτερότητα είναι ότι η επιτροπή ανταγωνισμού, αντί να ελέγχεται από τις συντεταγμένες υπηρεσίες του δημοσίου, θα τις ελέγχει. Αν με τον τρόπο αυτό ο Υπουργός θέλει να ξεπεράσει τις γραφειοκρατικές διαδικασίες, το αντιλαμβανόμαστε. Πολύ φοβούμαι, όμως, ότι ο σκοπός του είναι να αποφύγει κάθε μορφή ελέγχου. Είναι προφανής η αντίφαση. Δεν εννοείται, όταν υπάρχει το συντεταγμένο κράτος, ο έλεγχος αυτός να ανατίθεται σε ιδιώτες, όπως σχεδόν συμβαίνει με κάθε νομοσχέδιο του Υπουργείου Εμπορίου.

Με το άρθρο 4, δημιουργούνται 40 νέες θέσεις εργασίας, προφανώς για προσλήψεις "ημετέρων". Αν θυμάμαι καλά, 30 θέσεις εργασίας προεβλέποντο με το νομοσχέδιο περί προμηθειών, το οποίο ψηφίσαμε πριν από μερικές εβδομάδες. Φαίνεται ότι στο Υπουργείο Εμπορίου, τουλάχιστον, βρήκαν τον τρόπο να αντιπαρέρχονται τη δήθεν απαγόρευση για τις προσλήψεις.

Με κάθε νομοσχέδιο δημιουργούν καινούργιες θέσεις. Τί είναι να μεταβάλεται το Υπουργείο σε Γραφείο Ευρεύσεως Εργασίας; Θα πρότεινα οι θέσεις αυτές να μην πληρωθούν με νεοδιοριζόμενους, αλλά με μετατάξεις υπαλλήλων από άλλες υπηρεσίες του δημοσίου. Είναι γνωστό ότι σε πολλές υπηρεσίες πλεονάζει, ή υποαπασχολείται προσωπικό. Εν πάση περιπτώσει, αν πρόκειται να προσληφθούν δύο - τρεις ειδικοί, τότε ας προσληφθούν, αλλά

όχι με κάθε νομοσχέδιο να προσλαμβάνονται 30 ή 40 άτομα.

Στη συνέχεια, θα ήθελα να κάνω κάποιες ειδικές παρατηρήσεις. Το άρθρο 2 του Ν. 703/1977, όπως είναι διατυπωμένο αρχικά, καλύπτει τις περιπτώσεις καταχρηστικής εκμετάλλευσης δεσπόζουσας θέσης. Η προσθήκη του άρθρου 2α, αποδυναμώνει τη σχέση αποκλειστικότητας μεταξύ πελάτου και προμηθευτή και ανατρέπει τους όρους της ελεύθερας αγοράς. Η σχέση οικονομικής εξάρτησης είναι θέμα αστικού δικαίου και ούτως ή άλλως αντιμετωπίζεται από τα κοινά δικαστήρια.

Με την παράγραφο 3, εισάγεται ο γενικός προληπτικός έλεγχος των συγκεντρώσεων επιχειρήσεων, ανεξάρτητα από το μέγεθος της οικονομίας, όταν το μερίδιο αγοράς των προϊόντων και των υπηρεσιών, που αφορά τη συγκέντρωση, είναι πάνω από το 25% στην εθνική αγορά ή σε σημαντικά τμήματα αυτής ή όταν ο συνολικός κύκλος εργασιών των επιχειρήσεων, που συμμετέχουν, υπερβαίνει το ποσό των 50 εκατ. ECU. Ανέφερα και πριν ότι μία τέτοια νομοθετική μεταβολή θα λειτουργήσει αρνητικά για την οικονομία μας.

Με το άρθρο 4, δημιουργείται μια παντοδύναμη Επιτροπή Ανταγωνισμού, την οποία ουσιαστικά θα ελέγχει ο Υπουργός Εμπορίου. Συνιστάται επίσης, μια πολυμελής γραμματεία. Διαφωνούμε με τον αποκλεισμό της Ένωσης

Εμπορικών Συλλόγων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ)

Προτείνω να καταλάβει τη θέση ενός εκ των δύο μελών της ΔΕΠ ένας εκπρόσωπος της Ένώσεων Εμπορικών Συλλόγων.

Όσον αφορά τον πρόεδρο, που ασκεί πολύ ουσιαστικές αρμοδιότητες, θα πρότεινα, αντί να διορίζεται από τον Υπουργό, όπως προβλέπει η παράγραφος 6, να αναλαμβάνει αυτοδικαίως ανώτατος δικαστικός, που θα υποδεικνύεται από την Ολομέλεια του Αρείου Πάγου, ή από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους.

Όσον αφορά την παράγραφο 10, θεωρούμε πολύ μεγάλο το διάστημα των 6 μηνών που τίθεται, μέσα στο οποίο πρέπει να θεσπισθεί ο Κανονισμός Λειτουργίας της Επιτροπής Ανταγωνισμού.

Η θέση μας θα καθοριστεί από τις θέσεις, τις οποίες θέσαμε, κύριε Υπουργέ.

(ΜΝ)

ΠΡΑΞΕΥΟΝ (Παναγιώτης Σκουρίδης):

Ο κ. Βυζοβίτης έχει το λόγο για 10 λεπτά να πρωτολογήσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΥΖΟΒΙΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, στις 25 Αυγούστου, στο Θερινό Τμήμα, είχαμε φέρει μία πρόταση νόμου για τον εκσυγχρονισμό και την τροποποίηση του Ν. 703/77. Και είχα πει τότε ότι καλό είναι σ' αυτή την Αίθουσα και εμείς όταν φέρνουμε μία πρόταση νόμου να γίνεται αποδεκτή και εσείς όταν φέρνετε ένα νόμο να τον ψηφίζουμε. Αποτύχαμε σε εκείνη τη συνεννόηση, ας ελπίσουμε ότι ίσως θα συμφωνήσουμε σήμερα. Εγώ στενοχωριέμαι όταν ερχόμαστε σε αντίθεση, όταν τόσο σοβαρά θέματα, όπως είναι αυτό του ανταγωνισμού, θα πρέπει να τα δούμε με ένα άλλο πρίσμα.

Κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να σας πω τις ενστάσεις μου για το νομοσχέδιο που σήμερα έχετε φέρει προς συζήτηση στην Ολομέλεια. Τότε, στη συζήτηση που κάναμε -και πρέπει να τιμήσω τους εκλεκτούς συναδέλφους, όπως τον κ. Κολιοπάνο, ο οποίος ήταν και τότε εισηγητής, αναγνώρισε όπως και σήμερα -το άκουσα με ευχαρίστηση- τα θετικά στοιχεία που είχε εκείνο το νομοσχέδιο. Θυμάμαι που είχαν μιλήσει τότε και άλλοι συνάδελφοι και όντως είχαν αναγνωρίσει τη σοβαρότητα της προσπάθειας που κάναμε. Σήμερα, επίσης, πρέπει να τιμήσω συναδέλφους που άκουσα, όπως τον κ. Μπαλτά και άλλους, που μίλησαν με μία τάση να βοηθήσουν στην προσπάθεια που γίνεται

να εκσυγχρονίσουμε το όλο σύστημα. Πολύ φοβάμαι ότι, αν δεν σας ακούσω να μου "δικαιολογήσετε", να μου διασκεδάσετε τις ενστάσεις μου, θα έλεγα πως αφήνετε έξω, κύριε Υπουργέ, τις κρατικές επιχειρήσεις.

Μιλάμε για τον ανταγωνισμό του ιδιωτικού φορέα. Αυτός είναι ο ανταγωνισμός που σήμερα πλήττει, αν θέλετε, το όλο σύστημά μας; Τι γίνεται με τα μονοπώλια; Τι γίνεται με τα μονοψώνια που ορισμένες εταιρίες πλέον ανταγωνιστικές προς τις άλλες, είναι οι μόνιμοι προμηθευτές του δημοσίου;

Σ' αυτό, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να δω την τοποθέτησή σας. Και αν θα θέλαμε να συμφωνήσουμε σε κάτι, θα έπρεπε αυτές τις βασικές αρχές να τις υπηρετήσουμε όλοι.

Πολύ φοβάμαι, κύριε Υπουργέ, ότι δεν είσαστε έτοιμος ή ότι δεν θέλετε να τοποθετηθείτε στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που δημιουργούν τα κρατικά μονοπώλια. Και βεβαίως αν αποδειχθεί ότι έτσι είναι, πολύ θα λυπηθώ, γιατί ειλικρινά θέλω να ψηφίσω αυτό το νομοσχέδιο που έχετε φέρει στη Βουλή.

Δεν θα ήθελα περισσότερο να απασχολήσω το Σώμα μια και είμαι ο τελευταίος ομιλητής. Θα ήθελα όμως να σταθώ σε κάτι το οποίο επεσήμανε και ο κ. Χατζηδημητρίου. Αυτό το "περί οργάνωσης και προσωπικό της επιτροπής ανταγωνισμού" σε ό,τι αφορά την παράγραφο 3, δεν νομίζετε ότι

σε όλους δημιουργεί ερωτηματικά, τι θα γίνει με την πλήρωση θέσεων με σύμβαση ιδιωτικού δικαίου και πολύ περισσότερο -και το αναγράφεται μέσα- για προσωπικό για θέσεις που καλύπτονται με μετάταξη ή απόσπαση. Και μιλάτε για σύμβαση ιδιωτικού δικαίου, "τεχνικό ή βοηθητικό προσωπικό". Τι σημαίνει αυτό; Όλοι ξέρουμε ότι εκεί γίνονται τα ρουσφέτια, στο προσωπικό που είναι καθαρίστριες, βοηθοί, αυτό το περίφημο ΥΕ προσωπικό. Εδώ δίνετε μεγάλες δυνατότητες και μπορώ να σας πω ότι εδώ ανοίγετε τις πόρτες. Και θα ήθελα εδώ να τις κλείσουμε, αν θέλετε να μιλήσουμε με αξιοπιστία προς τον ελληνικό λαό. Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ο Υπουργός Βιομηχανίας, κ. Κωνσταντίνος Σημίτης, έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπ. Βιομ. Ενέργ. Τεχνολογίας και Εμπορίου):
Κύριοι συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητούμε σήμερα είναι ένα σχέδιο νόμου το οποίο αφορά την οργάνωση της αγοράς και του ανταγωνισμού. Δεν είναι σχέδιο νόμου για τις δημόσιες επιχειρήσεις, για τις ιδιωτικοποιήσεις, για τον σκοπιμότερο τρόπο οργάνωσης των δραστηριοτήτων της κοινής ωφέλειας.

Ως εκ τούτου οι παρατηρήσεις της Νέας Δημοκρατίας ότι δεν)

212

03PX 4/3 Σφος ΜΙΜΙΔΗΣ Δφος ΠΟΝΤΙΚΗ 07.02.1995 CD0207MN

ρυθμίζονται αυτά τα θέματα, είναι παρατηρήσεις ¹ανέπ αντικειμένου. Δεν
μπορούσαν σ' αυτό το σχέδιο νόμου να ρυθμιστούν παρόμοια θέματα.

ΚΑ

Δεν είναι επίσης σχέδιο νόμου το οποίο αφορά τη δομή του εμπορίου, τον τρόπο οργάνωσης του εμπορίου, την οργάνωση του γενικού εμπορίου κλπ, δεν αφορά θέματα τα οποία έθιξαν πολλοί συνάδελφοι πολυκαταστημάτων, υπερκαταστημάτων και ανταγωνισμού, ανάμεσα σ' αυτές τις μορφές οργάνωσης του εμπορίου και τις κλασσικές παραδοσιακές μορφές της μικρομεσαίας επιχείρησης και του μικρού καταστήματος.

Το σχέδιο αυτό νόμου προσπαθεί να συμπληρώσει τη νομοθεσία για τα μονοπώλια και ολιγοπώλια και την προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού και καθιερώνει γενικούς κανόνες στο πλαίσιο, όπως πολύ ωραία το ανέπτυξε ο κ. Μπαλτάς για τον ελεύθερο ανταγωνισμό.

Οι εξελίξεις, όπως ξέρουμε όλοι, ροδεύουν στην κατεύθυνση της ανοιχτής, όχι μονάχα ενιαίας ευρωπαϊκής, αλλά και κατ' επέκταση της παγκοσμιοποιημένης οικονομίας. Υπάρχουν φαινόμενα γνωστά σε όλους ^{όπως} η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς, η συμφωνία της GATT, η δημιουργία νέων πόρων ανάπτυξης στην Ανατολική Ασία, ^{και} το συνεχές άνοιγμα των αγορών, τα οποία έχουν οδηγήσει στην εντατικοποίηση του ανταγωνισμού.

Απέναντι σ' αυτά τα φαινόμενα, εμείς στη χώρα μας, πολλές φορές έχουμε ιδιαίτερες δυσκολίες, διότι για χρόνια ο ανταγωνισμός ~~από~~ ακόμα και τώρα και αυτό φάνηκε από πολλές παρεμβάσεις-θεωρείται ως απειλή. Υπήρξε

και υπάρχει μια νοοτροπία, η οποία θέλει να υπάρχει προστατευτισμός και η νοοτροπία αυτή ήταν αποτέλεσμα παρεμβάσεων της Πολιτείας, η οποία προστάτευσε την εσωτερική αγορά από τον εξωτερικό ανταγωνισμό, όταν ακόμα αυτό δεν ήταν αναγκαίο. Η προστασία αυτή βρίσκεται, όπως διαπιστώνεται, στη βάση της σημερινής διαρθρωτικής κρίσης της οικονομίας μας.

Αποτέλεσμα του ότι δεν είχαμε συνηθίσει και δεν έχουμε συνηθίσει ακόμα στο διεθνή ανταγωνισμό, είναι η έλλειψη πρωτοβουλιών, τεχνολογικού εκσυγχρονισμού, προσαρμοστικότητας και ευελιξίας. Γι' αυτό και στις διεθνείς στατιστικές σε σχέση με την ανταγωνιστικότητα της χώρας, βρισκόμαστε πάντα, όσον αφορά τις Ευρωπαϊκές χώρες, στην τελευταία ή προτελευταία θέση.

Στη συζήτηση που έγινε, ιδίως από πλευράς του Εκπροσώπου του ΚΚΕ, δημιουργήθηκε η εντύπωση ότι εδώ κατά κάποιο τρόπο προσπαθούμε να ρυθμίσουμε θέματα, τα οποία έχουν σχέση με την καπιταλιστική οργάνωση της οικονομίας. ^{και} ~~ο~~τι τα θέματα της αγοράς είναι θέματα τα οποία δεν αφορούν και μια μορφή οικονομίας, η οποία έχει σκοπό την κοινωνική δικαιοσύνη. Και θέλω να πω με έμφαση ότι η αγορά είναι τρόπος οργάνωσης της οικονομίας, θεσμός πληροφόρησης παραγωγών και καταναλωτών εξίσου χρήσιμος σε όσους επιδιώκουν και τη μεγιστοποίηση του κέρδους, ή τη μείωση των

κοινωνικών ανισοτήτων. Η αγορά είναι ένα σύστημα οργάνωσης το οποίο βασίζεται στην αποκέντρωση των πρωτοβουλιών και των ευθυνών. Η λειτουργία της προϋποθέτει την ύπαρξη ανταγωνισμού, τη δυνατότητα δηλαδή του κάθε συμμετέχοντος να παίρνει ανεμπόδια τις πρωτοβουλίες που θεωρεί σκόπιμες. Χρειάζεται η αγορά, για να οργανώσουμε το οικονομικό σύστημα. Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι η Πολιτεία είναι αμέτοχος. Παρεμβαίνει όταν η αγορά οδηγεί σε δυσλειτουργίες, ή περιορίζεται ο ανταγωνισμός ή υπάρχει ανεπαρκής πληροφόρηση καταναλωτών και παραγωγών.

Παραδείγματα τέτοιων παρεμβάσεων της Πολιτείας είναι οι λεγόμενες οριζόντιες ~~παρα~~πολιτικές, η παρέμβαση για την εκπαίδευση και τεχνολογία, η αντιμετώπιση ολιγοπωλιακών και μονοπωλιακών καταστάσεων και γενικότερα η διαχείριση θεμάτων των εξωτερικών οικονομιών, όπως λένε οι οικονομολόγοι, δηλαδή προβλημάτων, όπως το περιβάλλον.

(26-)

Η αποτελεσματικότερη λειτουργία των αγορών δεν έχει, όπως ισχυρίζονται ορισμένοι σε αυτή την αίθουσα, άμεση αρνητική συνέπεια στην πραγματοποίηση της κοινωνικής δικαιοσύνης, που αποτελεί για εμάς, ένα Σοσιαλιστικό Κόμμα, έναν ιδιαίτερα σημαντικό στόχο. Η βέλτιστη δυνατή αξιοποίηση των πόρων μιας κοινωνίας δημιουργεί περισσότερες και όχι λιγότερες δυνατότητες ανακατανομής του πλούτου και εξασφάλισης ίσων ευκαιριών στα μέλη της. Θέλουμε, λοιπόν, να υπάρχει αγορά και θέλουμε να λειτουργήσει η αγορά.

Για χρόνια εδώ στον τόπο μας ο αγορανομικός έλεγχος ήταν η κυριότερη μορφή παρέμβασης του κράτους. Σήμερα πιά ο έλεγχος των τιμών, οι αγορανομικές παρεμβάσεις έχουν σχεδόν ολοκληρωτικά υποκατασταθεί, από το ρυθμιστικό δίπτυχο της προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού και της προστασίας του καταναλωτή.

Η επιλογή αυτή, να φύγουμε από τους αγορανομικούς ελέγχους και να θεσμοθετήσουμε ρυθμίσεις στην κατεύθυνση της προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού και της προστασίας του καταναλωτή, δεν είναι μονάχα συνέπεια υποχρεώσεων που έχουμε απέναντι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά είναι και συνέπεια της ανάγκης να λειτουργήσει η αγορά χωρίς στρεβλώσεις,

προςκόμματα και παρενέργειες, ώστε να αποδώσει το καλύτερο δυνατό

αποτέλεσμα. Το καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα θα το πετύχουμε, όταν ακριβώς φύγουμε από το παλιό σχήμα της αγορανομίας των παρεμβάσεων, ως προς τις τιμές και δημιουργήσουμε ένα νέο σχήμα που βασίζεται στην προστασία του καταναλωτή και στην προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού.

Αυτό το σχέδιο νόμου, το οποίο συζητάμε διατυπώθηκε με γνώμονα αυτές τις επιδιώξεις και υπό το φώς της εμπειρίας που έχουμε από το 1977, μέχρι σήμερα.

Ο πρώτος νόμος για τον ελεύθερο ανταγωνισμό υπήρξε μία μεταφορά του κοινοτικού δικαίου ανταγωνισμού στην ελληνική έννομη τάξη, με σκοπό την εξυπηρέτηση ρυθμιστικών αναγκών μεν, αλλά περισσότερο τη προσαρμογή του ελληνικού δικαίου στα δεδομένα της Κοινότητας. Αυτό υπήρχε στη Κοινότητα και έπρεπε να προσαρμοστούμε. Υπήρχε γι' αυτό μία φάση αβεβαιότητας, μία πειραματική φάση, για να δούμε πώς λειτουργούν αυτοί οι κανόνες στον τόπο.

Είναι αλήθεια ότι μετά το 1977, στην πρώτη αυτή φάση, η Πολιτεία αντιμετώπισε την προστασία του ελεύθερου ανταγωνισμού ως συμπλήρωμα, ως φτωχό συγγενή των αγορανομικών ^{παραβιάσεων.}. Γι' αυτό μπορούμε να πούμε ότι ακόμα τώρα δεν έχουμε διαμορφώσει ένα δίκαιο του ανταγωνισμού, το οποίο να είναι εμπεδωμένο και να αποτελεί έναν αποτελεσματικό μηχανισμό ελέγχου των νόμων της αγοράς και της συμπεριφοράς των επιχειρήσεων.

Μετά την πρώτη αυτή φάση ακολούθησε μία δεύτερη φάση, όπου υπήρχαν συνεχείς αμφιταλαντεύσεις του νομοθέτη, σε σχέση με τις ρυθμίσεις. Αναφέρω ενδεικτικά τις διάφορες μορφές που πήρε η Επιτροπή Ανταγωνισμού.

Εξάλλου οι δύο τελευταίες αλληπάλληλες τροποποιήσεις του νόμου του 1991 δημιούργησαν, στην προσπάθεια να υπάρξουν κάποιες εξελίξεις, πολύ περισσότερα προβλήματα στην εφαρμογή και ερμηνεία των κανόνων δικαίων, από εκείνα τα οποία επεδίωκαν να λύσουν οι συντάκτες αυτών των νομοσχεδίων.

Και η σχετική πρόταση των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας, την οποία έφεραν για συζήτηση το καλοκαίρι, αποσκοπούσε ακριβώς, να ξεπεράσει αυτή την ασάφεια και την αντιφατικότητα του δικαίου.

(L.M)

Η δεύτερη, λοιπόν, φάση ήταν μία φάση αμφιταλαντεύσεων, μία φάση όπου δεν ξέραμε σε ποιά ακριβώς κατεύθυνση να κινηθούμε, μία φάση όπου οι αρχές οι οποίες θα έπρεπε να διέπουν το δίκαιο του ανταγωνισμού δεν ήταν σαφείς.

Εμείς προσπαθούμε μ' αυτό το σχέδιο νόμου να κλείσουμε αυτή τη δεύτερη φάση, να ξεκαθαρίσουμε ορισμένες αρχές και να καθιερώσουμε τις κατευθύνσεις εκείνες, οι οποίες θα κάνουν τη νομοθεσία πραγματικά έναν αποτελεσματικό μηχανισμό ελέγχου.

Οι κύριες αλλαγές τις οποίες καθιερώνουμε είναι πρώτον, η αναμόρφωση και η αναδιοργάνωση των μηχανισμών ελέγχου και εφαρμογής του νόμου με την ίδρυση της επιτροπής ανταγωνισμού και δεύτερον, η θεσμοθέτηση του γενικού προληπτικού ελέγχου των συγκεντρώσεων σ' όλους τους κλάδους της οικονομίας και ανεξάρτητα από τη μορφή συγκέντρωσης.

Ας έλθω πρώτα στο θέμα των συγκεντρώσεων. Στη χώρα μας παρατηρούνται τα τελευταία χρόνια πολλές συνενώσεις και συγκεντρώσεις επιχειρήσεων. Αρχικά επρόκειτο για εξαγορές ελληνικών επιχειρήσεων από ξένες, αλλά ^{και} το διάστημα των 2-3 τελευταίων ετών σημειώνεται μία τάση για αναδιάρθρωση και εκσυγχρονισμό στην ελληνική παραγωγή, που προέρχεται από Έλληνες

επενδυτές και φανερώνει εντατικοποίηση της προσπάθειάς τους να εκμεταλλευθούν τις δυνατότητες της Ενιαίας Ευρωπαϊκής Αγοράς.

Λόγω της μικρής εσωτερικής αγοράς, του μεγάλου αριθμού των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, του χαμηλοτάτου για τα ευρωπαϊκά δεδομένα κύκλου εργασιών, αλλά και των μεγάλων δυσκολιών εισόδου σε ξένες αγορές, η συνεργασία των επιχειρήσεων και η τάση αυτή για συνενώσεις και συγκεντρώσεις είναι μία τάση την οποία πρέπει να χαιρετίσουμε.

Οι ελληνικές επιχειρήσεις είναι πολύ μικρές και έχουν πράγματι ανάγκη κινήτρων για επέκταση και εκσυγχονισμό. Από την πλευρά, όμως, της πολιτικής ανταγωνισμού, δεν υπάρχουν καλές και κακές συγκεντρώσεις. Δεν μπορούμε να πούμε ότι οι συνενώσεις -όπως ακούστηκε από ορισμένους ομιλητές- είναι καλές στην Ελλάδα, γιατί η οικονομία δεν έχει αναπτυχθεί ακόμα.

Μία πολιτική ανταγωνισμού που επιδιώκει την προώθηση της τεχνολογικής καινοτομίας, τη συνεργασία και την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, δεν μπορεί ούτε να ενθαρρύνει συστηματικά, ούτε να αποθαρρύνει συστηματικά τις συγκεντρώσεις επιχειρήσεων. Αυτό που έχει σημασία είναι να υπάρχει ένας μηχανισμός ελέγχου για να διαπιστώνει, τι

επίπτωση θα έχουν αυτές οι συγκεντρώσεις στη διαμόρφωση της εσωτερικής αγοράς, στον καταναλωτή, στην πορεία της οικονομίας.

Υπάρχουν, βέβαια, συγκεντρώσεις οι οποίες μπορούν να βοηθήσουν στην ανταγωνιστικότητα, αλλά υπάρχουν και συγκεντρώσεις οι οποίες μπορούν να οδηγήσουν στη δημιουργία μονοπωλίων, ολιγοπωλίων, σε συγκέντρωση σ' ένα κλάδο, ο οποίος θα παρεμποδίσει τον ανταγωνισμό, σε συγκέντρωση που θα οδηγήσει σε εκμετάλλευση του καταναλωτού και την οικονομία σε στασιμότητα.

Γι' αυτό δεν πρέπει να κρίνουμε εκ των προτέρων με κριτήρια τις συγκεντρώσεις, ποιές είναι καλές και ποιές είναι κακές, αλλά να δημιουργήσουμε, όπως είπα και πριν, έναν προληπτικό έλεγχο των συγκεντρώσεων, ο οποίος θα μας επιτρέπει να επεμβαίνουμε αποτρεπτικά στις περιπτώσεις εκείνες που τίθενται σε κίνδυνο τα συμφέροντα των καταναλωτών και η ελευθερία του ανταγωνισμού στην αγορά.

Ο υπάρχων θεσμός της δυνητικής υπαγωγής σε προληπτικό έλεγχο τομέων της οικονομίας, μετά από απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Εμπορίου που καθιερώθηκε από τη Νέα Δημοκρατία, δεν επιτρέπει να αποτρέψουμε τους κινδύνους αφενός, γιατί αποκλείει ορισμένους κλάδους από

τον έλεγχο -δεν υπάρχουν αποφάσεις, οι οποίες να προβλέπουν ότι σ' αυτούς τους κλάδους θα υπάρξει έλεγχος ή δεν έχουν αντιληφθεί ακόμα την έκταση των συγκεντρώσεων τα Υπουργεία, ώστε να υπαγάγουν κλάδους σε έλεγχο-αφετέρου, διότι δεν είναι εκ των προτέρων διαφανείς οι εξελίξεις, οι οποίες θα υπάρχουν σε ορισμένους κλάδους.

(G4)

Είναι λοιπόν καλύτερα - και αυτό ανταποκρίνεται στην ασφάλεια του δικαίου, στη βεβαιότητα που πρέπει να έχουν οι συναλλασσόμενοι - να υπάρχει ένα ενιαίο σύστημα. Εμείς καθιερώνουμε ένα ενιαίο σύστημα, αναφέρθηκαν σ' αυτό και οι άλλοι ομιλητές - και με αυτό το σύστημα η υπαγωγή σε προληπτικό έλεγχο γίνεται επί τη βάσει αντικειμενικών κριτηρίων, όταν το μερίδιο της αγοράς είναι 25%, ή ο συνολικός κύκλος εργασιών ανέρχεται ^{62 ποσά} τουλάχιστον σε δραχμές, ισόποσο των 50 εκατ. ευρωπαϊκών λογιστικών μονάδων, που αντιστοιχεί σε 15 δισ. δραχμές περίπου.

Είναι αλήθεια ότι ο προσδιορισμός αυτών των ορίων εμπεριέχει από τη φύση του ένα στοιχείο αυθαιρεσίας. Καταλήξαμε, όμως, στα κατώφλια αυτά βάσει των δεδομένων της ελληνικής οικονομίας, το μικρό μέγεθος των επιχειρήσεων, αλλά και μετά από μελέτη αντίστοιχων νομοθεσιών άλλων κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδίως εκείνων τα οποία έχουν ομοιότητες προς την Ελλάδα.

Πρώτα απ' όλα, από την εμπειρία την οποία έχουμε σε σχέση με την γνωστοποίηση των συγκεντρώσεων, διαπιστώσαμε ότι το όριο αυτό του 25% είναι πολύ υψηλό για την ελληνική πραγματικότητα και ως εκ τούτου το όριο αυτό δεν θα λειτουργήσει ως ανασχετικός παράγοντας. Το άλλο όριο των 15 δισ. δραχμών είναι ένα όριο το οποίο είναι πραγματικά χαμηλότερο από τα

όρια που ισχύουν στις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά δεν είναι και πολύ κατώτερο από τα όρια τα οποία προβλέπονται στις χώρες αυτές, αν λάβουμε υπόψη μας και το μέγεθος των αντιστοιχών αγορών. Για παράδειγμα η Βελγική νομοθεσία προβλέπει ως όριο 1 δισ. βελγικά φράγκα, που αντιστοιχεί σε 8 δισ. ελληνικές δραχμές. Δηλαδή το όριο εκεί είναι χαμηλότερο. Η Πορτογαλική νομοθεσία προβλέπει ένα όριο 45 δισ. δραχμών, το οποίο είναι κάπως υψηλότερο και εκεί ορίζεται το κατώφλι, το μερίδιο της αγοράς σε 30%. Αλλά σε άλλες χώρες, όπως στη Γαλλία, το μερίδιο της αγοράς ορίζεται στο 25% και στην Ισπανία επίσης 25%.

Μπορούμε, λοιπόν, να πούμε, ότι με βάση την εμπειρία του παρελθόντος και την εμπειρία των άλλων κοινοτικών κρατών, βρισκόμαστε σε ένα επίπεδο το οποίο είναι κάπως πιο χαμηλό, ή κάπως πιο αυστηρό από ορισμένες χώρες, ή στο ίδιο επίπεδο με ορισμένες άλλες χώρες. Αυτό, όμως, οφείλεται στο ότι και η δική μας αγορά είναι μικρή και οι κύκλοι εργασιών τους οποίους πραγματοποιούν ^{α/} ελληνικές επιχειρήσεις είναι μικροί.

Η υπαγωγή στον προληπτικό έλεγχο, κύριοι συνάδελφοι, όπως αναπτύχθηκε κι εδώ, δε σημαίνει απαγόρευση της συγκέντρωσης. Κατά το πρότυπο του αντίστοιχου κοινοτικού κανονισμού για τις συγκεντρώσεις, ορίζονται στο νόμο τα στοιχεία και τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη από την ανεξάρτητη

επιτροπή για να κριθεί αν και πότε μια συγκέντρωση περιορίζει σε μη ανεκτό βαθμό τον ανταγωνισμό. Και όπως διαβάσατε στο νόμο, εφ' όσον η επιτροπή απορρίψει μια συγκέντρωση και η κυβέρνηση, οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Εμπορίου πιστεύουν ότι ή πραγματοποίηση αυτής της συγκέντρωσης είναι ωφέλιμη για τη χώρα, έχουν τη δυνατότητα να επέμβουν και να επιτρέψουν την πραγματοποίηση αυτής της συγκέντρωσης. Η απόφασή τους, όμως, πρέπει να είναι ειδικά αιτιολογημένη.

Κατά την διάρκεια της ομιλίας του εκπροσώπου του ΚΚΕ, άκουσα πολλές φορές την επιμονή του ότι θα έπρεπε να απαγορεύσουμε για τις πολυεθνικές εταιρείες την εγκατάστασή τους στην Ελλάδα.

(κτ)

Και απόρησα με ποια κριτήρια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ:Πού το ακούσατε αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπ.Βιομ.Ενέργειας Τεχν.και Εμπορίου):Το άκουσα από το λόγο σας ότι δεν απαγορεύουμε στις πολυεθνικές να έλθουν στην Ελλάδα.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ:Για την ασυδοσία είπα κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπ.Βιομ.Ενέργειας Τεχν.και Εμπορίου):Ποια ασυδοσία; Με ποια κριτήρια καθορίζετε εσείς την ασυδοσία;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ:Εν πάση περιπτώσει επ'αυτού να μας πείτε και όχι για άλλα που δεν είπα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπ.Βιομ.Ενέργειας Τεχν.και Εμπορίου):Με συγχωρείτε. Εμείς θέλουμε να υπάρχει μία ανοιχτή αγορά στην Ελλάδα για να μπορεί και η Ελλάδα να συμμετέχει με τις δικές της επιχειρήσεις στις οικονομίες, στη δραστηριότητα της ευρωπαϊκής οικονομίας και στις οικονομίες των άλλων κρατών, ~~θα~~ ^{οποία} δεν συμμετέχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εάν εμείς κλείσουμε τα σύνορά μας θα κλείσουν και οι άλλοι τα σύνορά τους και το αποτέλεσμα θα είναι να μην μπορέσουμε να αναπτυχθούμε.

Όπως επίσης σημείωσα μία επιχειρηματολογία σας ότι ο ανταγωνισμός τον οποίο θέλουμε να ρυθμίσουμε, είναι ένας ανταγωνισμός, ο οποίος, κακώς

πιστεύουμε εμείς ότι οδηγεί σε μείωση των τιμών, διότι οι τιμές συνεχώς ανεβαίνουν. Αλλά αν πάρουμε τη λογική συνέπεια του επιχειρηματός σας θα έπρεπε να φτάσουμε στη διαπίστωση ότι ο ανταγωνισμός τότε μόνο θα ήταν αποτελεσματικός, όταν θα οδηγούσε σε *μυθικές* τιμές. Μόνο αν δεν... υπήρχαν πια τιμές και ήσαν όλες μηδέν, θα μπορούσαμε να πούμε ότι ο ανταγωνισμός λειτουργεί αποτελεσματικά. Αλλά βεβαίως κάτι τέτοιο δεν στέκει λογικά.

Ο ανταγωνισμός συμπιέζει τις τιμές. Το αν αυξάνονται οι τιμές και στη χώρα μας και αλλού, οφείλεται σε χίλιους δυο λόγους, όπως τα ελλείμματα, η νομισματική κυκλοφορία, οι διαφορές επιπέδου τιμών σε διάφορες χώρες. Όλα αυτά τα αγνοείτε και παρουσιάζετε μία υπεραπλουστευμένη εικόνα, η οποία δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα.

Όπως και εκείνα τα επιχειρήματά σας, σε σχέση με το ότι η νομοθεσία αυτή δεν ~~επι~~εμποδίζει τις πολυεθνικές εταιρείες να συνενώνονται, είναι επιχειρήματα τα οποία δεν ευσταθούν, διότι εμείς νομοθετούμε για την Ελλάδα. Δεν μπορούμε να νομοθετήσουμε για το τι συμβαίνει στη Γαλλία και στη Γερμανία. Αυτό είναι θέμα ρυθμίσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν είναι θέμα ρυθμίσεων του εγχωρίου δικαίου. Εμείς προσπαθούμε να ρυθμίσουμε τα θέματα που αφορούν τον τόπο μας. Γι' αυτό μονάχα έχουμε

εξουσία.

Ας έλθω τώρα και στην Επιτροπή Ανταγωνισμού, η οποία είναι μία καινοτομία αυτού του νομοσχεδίου.

Στην εισηγητική έκθεση του νομοσχεδίου αναφέρεται, γιατί η διεύθυνση στο Υπουργείο Εμπορίου, η οποία ερευνά τις καταγγελίες και παραπέμπει τις υποθέσεις στην Επιτροπή Ανταγωνισμού για τη λήψη της σχετικής απόφασης, δεν λειτούργησε μέχρι σήμερα. Η έλλειψη μονίμου και ειδικά κατηρτισμένου στελεχιακού δυναμικού, η συνεχής εναλλαγή διευθυντών, τμηματάρχων και υπαλλήλων, είχαν ως αποτέλεσμα να μην υπάρχει μία συνεπής πολιτική στη διεύθυνση αυτή. Έρχεται από τα πράγματα αυτό.

Οι υπάλληλοι όταν δεν έχουν αρκετές γνώσεις, όταν αλλάζουν συνεχώς, δεν μπορούν να εξασφαλίσουν και μία συνέχεια και μία συνέπεια σε μία πολιτική. Αξίζει, όπως αναφέρει και η εισηγητική έκθεση, να αναφερθεί ότι κατά τα τελευταία χρόνια ο μέσος όρος παραμονής στη θέση του διευθυντή ήταν 6 μήνες. Οι δε διευθυντές τοποθετούνται, όχι με κριτήριο τις γνώσεις τους, την εμπειρία τους σε σχέση με τα θέματα αυτά, το ενδιαφέρον τους, αλλά κυρίως με βάση υπηρεσιακά κριτήρια και την αρχαιότητα.

Έχω επίσης αναφέρει ότι τα τελευταία χρόνια παρατηρήθηκε τέτοια δυστοκία και καθυστέρηση στη διεκπεραίωση των υποθέσεων, ώστε κάθε υπόθεση

παραμένει δύο χρόνια περίπου σε εκκρεμότητα. Αν οι καταγγελίες δεν διεκπεραιώνονται ταχύτατα, τότε δεν έχει πια αποτέλεσμα η όλη πολιτική του ανταγωνισμού. Πρέπει οι καταγγελίες να διεκπεραιώνονται ταχύτατα.

Πρέπει επίσης, η διεύθυνση Ανταγωνισμού να έχει μία εικόνα της αγοράς, να μπορεί να διαπιστώνει πού υπάρχουν τάσεις συγκέντρωσης, να μπορεί να παρακολουθεί την εξέλιξη των μεγεθών των επιχειρήσεων για να διαμορφώνει κριτήρια παρέμβασης.

(440)

Όλα αυτά δεν έγιναν για τους λόγους που ανέφερα, όπως η ύπαρξη εξειδικευμένου προσωπικού, εμπειρίας, συνέχεια στην υπηρεσία.

Η δυσπραξία και η απραξία της διεύθυνσης ανταγωνισμού, δεν είναι συγκυριακό φαινόμενο, που μπορεί να αποδοθεί στην πολιτική βούληση, να υπολειτουργεί σε συγκεκριμένη διεύθυνση. Είναι φαινόμενο, αποτέλεσμα του τρόπου οργάνωσής της.

Γι' αυτό, πρέπει να αλλάξουμε το σύστημα και η επιτροπή, όπως προτείνεται και περιγράφεται στο σχέδιο νόμου, έχει προικισθεί με εγγυήσεις ανεξαρτησίας, ώστε να μπορεί να παίξει ένα ρόλο στον έλεγχο και τη ρύθμιση αυτού του κομβικού τομέα της οικονομικής ζωής, να γίνει μία επιτροπή, που να μπορεί να πάρει πρωτοβουλίες, να παρακολουθεί την αγορά και να μπορεί να καθορίσει και να εφαρμόσει μία πολιτική ανταγωνισμού.

Η νομική μορφή της ανεξάρτητης διοικητικής αρχής, συνιστά έναν θεσμικό νεωτερισμό, ο οποίος έχει εφαρμοσθεί και στο ευρωπαϊκό δημόσιο δίκαιο, εφαρμόζεται εδώ και 20 χρόνια στη Γαλλία και αντλεί τα οργανωτικά του χαρακτηριστικά από την υπερατλαντική εμπειρία των ρυθμιστικών αρχών, που υπάρχουν στις ΗΠΑ εδώ και έναν αιώνα.

Στη χώρα μας δεν έχουμε παράδοση τέτοιων οργάνων. Υπάρχουν όμως ορισμένες άλλες ανεξάρτητες αρχές, τις οποίες ανέφεραν ορισμένοι συνάδελφοι, όπως το Εθνικό Συμβούλιο Ραδιοτηλεόρασης, η Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς κ.λπ.

Θέλω επίσης να τονίσω ότι σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι αντίστοιχες υπηρεσίες έχουν οργανωθεί κατά το ίδιο πρότυπο. Στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, στην Ιταλία, στη Μεγάλη Βρετανία, στη Γαλλία, στην Ελβετία και στη Δανία, υπάρχουν ανεξάρτητες αρχές. Στην δε Πορτογαλία και Ολλανδία οι αντίστοιχες γενικές διευθύνσεις ανταγωνισμού υπάγονται στην υπηρεσία, έχουν όμως σχετική αυτονομία και οι υπάλληλοί τους προέρχονται, όχι μονάχα από τη δημόσια υπηρεσία, αλλά και από τον ιδιωτικό τομέα.

Πιστεύω ότι η επιτροπή ανταγωνισμού δεν θα αποτελέσει το μαγικό ραβδί, με το οποίο θα λυθούν όλα τα προβλήματα, αλλά θα είναι ένας τρόπος ίσως να τα αντιμετωπίσουμε πιο αποτελεσματικά.

Πέρα από αυτό όμως, χρειάζεται και μια άλλη νοοτροπία και στάση, απέναντι στα προβλήματα του ανταγωνισμού.

Θα έρθω, τέλος, στο θέμα, το οποίο έθιξαν ορισμένοι συνάδελφοι, σε σχέση με τα υπερκαταστήματα και τα πολυκαταστήματα και το αν θα πρέπει να

υπάρξει τώρα αμέσως μια σχετική ρύθμιση.

Πρώτα από όλα θέλω να πω ότι στην παρουσίαση των επιχειρημάτων, υπήρξαν και ορισμένες υπερβολές, όπως π.χ. ότι στα τρία τελευταία χρόνια έκλεισαν 150.000 επιχειρήσεις, λόγω των υπερκαταστημάτων ή πολυκαταστημάτων. Δεν πιστεύω ότι ο αριθμός αυτός είναι ακριβής και δεν ξέρω πού αντλούν αυτό τον αριθμό. Τα στατιστικά στοιχεία του Υπουργείου Εμπορίου δεν δείχνουν κάτι τέτοιο και επιφυλάσσομαι να φέρω αυτά τα στατιστικά στοιχεία, όταν συζητηθεί συγκεκριμένα το θέμα, με βάση την πρότασή σας για τροπολογία.

Θέλω επίσης να επαναλάβω ότι υπάρχουν προβλήματα, τα οποία δεν πρέπει να αγνοούμε, προτού αποφασίσουμε μία ρύθμιση, για να μη συμβεί αυτό που είπε ο κύριος Μπαλτάς, να ρυθμίσουμε σήμερα και αύριο να επανέλθουμε και να ρυθμίζουμε διαφορετικά.

Λέμε ένα μέγεθος καταστήματος π.χ. 1.000 τετραγωνικά. Θα σας διαβάσω από μία έκθεση, που πήρα από τη Γαλλία, σε σχέση με αυτό το θέμα.

ΑΚ

Στην έκθεση αυτή αναφέρεται ότι, επειδή στη Γαλλία είναι δυνατόν να γίνονται καταστήματα μέχρι 1000 τ.μ. χωρίς άδεια -όχι ότι απαγορεύονται τα καταστήματα άνω των 1000 τ.μ.- το κύριο χαρακτηριστικό της εξέλιξης τώρα είναι ότι οι μεγάλες εταιρείες φτιάχνουν καταστήματα ή ανοίγουν καταστήματα κάτω των 1000 τ.μ., τα οποία βασίζονται στην προσφορά πολύ χαμηλών τιμών και υπηρεσιών και αυτά τώρα προκαλούν πρόβλημα.

Το δεύτερο είναι ότι δεν έχουμε γνώση, αν σε ορισμένες περιφέρειες υπάρχουν καταστήματα και ποιο μέγεθος έχουν. Διότι χωρίς τη γνώση αυτή διατρέχουμε τον κίνδυνο να καθιερώσουμε το μονοπώλιο ενός υπάρχοντος καταστήματος. Δεν θα έρθει κανείς άλλος και αυτό το οποίο υπάρχει, θα είναι πλέον κυρίαρχο της αγοράς! Το θέλουμε αυτό; Θέλουμε ένας ο οποίος έτυχε να ανοίξει πρώτος, να μείνει εσασί αυτός ο οποίος θα κυριαρχεί στην αγορά;

Θα σας αναφέρω, επίσης, τα σχετικά με τις ρυθμίσεις στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Απόλυτη απαγόρευση με κριτήριο το μέγεθος δεν υφίσταται σε κανένα κράτος-μέλος, πλην της Πορτογαλίας που έχει ανώτατο μέγεθος 2.000 τ.μ. Εκείνο το οποίο συμβαίνει ^{Γενικά} ότι η ίδρυση και επέκταση μεγάλων καταστημάτων, απαιτεί τη χορήγηση άδειας. Τα κριτήρια, όμως, για την χορήγηση άδειας είναι διάφορα. Άλλα είναι οικονομικά, άλλα είναι τοπικά,

αφορούν τις ανάγκες της περιοχής, την εξυπηρέτηση των καταναλωτών, την επιπτώση στην απασχόληση, την επιπτώση στις ήδη υπάρχουσες επιχειρήσεις, και άλλα αφορούν περιβαλλοντικά προβλήματα. Σε μερικές ^{γδ} περιπτώσεις είναι αμιγώς περιβαλλοντικά, την Ολλανδία και τη Δανία.

Διαφορετικές δε είναι οι ρυθμίσεις, επίσης, όσον αφορά το φορέα που χορηγεί τη σχετική άδεια, είτε δίνεται από τον Υπουργό, είτε δίνεται από τη δημοτική αρχή, είτε δίνεται από την περιφερειακή αρχή.

Επίσης, σε ορισμένες νομοθεσίες προβλέπεται προηγούμενη γνωμοδότηση από κοινωνικοοικονομικές επιτροπές.

Όλα αυτά τι δείχνουν; Δείχνουν ότι υπάρχει μία ποικιλία κριτηρίων, μία ποικιλία ρυθμίσεων. Δείχνει, επίσης, η αναφορά μου στην υπάρχουσα κατάσταση στην Ελλάδα ότι υπάρχει αβεβαιότητα για το τι ακριβώς συμβαίνει. Και ως εκ τούτου είναι σωστό, όπως ανέφερα και στην επιτροπή, να υπάρχει προηγούμενα μία εμπεριστατωμένη μελέτη για το τι θα κάνουμε, ώστε να πάρουμε μία απόφαση η οποία να σταθεί μεθαύριο πραγματικά και να μην αλλάζει -θέλω να το επαναλάβω αυτό- κάτω από την πίεση του κάθε ενδιαφερόμενου, ο οποίος στη μία εποχή ή στην άλλη, θα έχει περισσότερη ισχύ από τους άλλους ενδιαφερόμενους.

Επίσης, θέλω να πω, επειδή από ορισμένους συναδέλφους παρουσιάστηκε η

ύπαρξη των πολυκαταστημάτων ή υπερκαταστημάτων ως η ύπαρξη του "απόλυτου κακού", ότι δεν είναι έτσι. Έχουν πολλά αρνητικά τα υπερκαταστήματα και τα πολυκαταστήματα, αλλά οφείλω να πω ότι πολλές φορές προσφέρουν προϊόντα σε χαμηλότερες τιμές, προσφέρουν προϊόντα καλύτερης ποιότητας, προσφέρουν καλύτερες υπηρεσίες.

Εμείς, τους τελευταίους μήνες διαπιστώσαμε ότι σε πολλά πολυκαταστήματα της Αττικής οι τιμές των οπωροκηπευτικών ήταν χαμηλότερες από τις τιμές των λαϊκών αγορών. Αυτό είναι μία αλήθεια.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΥΖΟΒΙΤΗΣ: Αυτό τι σημαίνει κύριε Υπουργέ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΗΜΙΤΗΣ (Υπουργός Βιομηχανίας Ενέργειας Τεχνολογίας και Εμπορίου): Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να είμαστε προσεκτικοί στην όποια ρύθμιση κάνουμε και να μην έχουμε δογματική προσέγγιση στο θέμα αυτό.

(ΡΑ)

Γι' αυτό και επιφυλάσσομαι, να φέρω μία ρύθμιση η οποία στηρίζεται σε μία εμπεριστατωμένη ανάλυση δεδομένων.

Γι' αυτό, δεν είμαι σε θέση αυτή τη στιγμή, να αποδεχθώ την οποιαδήποτε ρύθμιση.

Κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, θέλω να επαναλάβω ότι το νομοσχέδιο, το οποίο συζητούμε σήμερα πιστεύουμε ότι είναι ένα βήμα για την καλύτερη λειτουργία της αγοράς, για την καλύτερη οργάνωση της οικονομικής δραστηριότητας και ως εκ τούτου, θα ωφελήσει και την ελληνική οικονομία και τους Έλληνες καταναλωτές.

(Χειροκροτήματα απο την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδης): Ο κ.Λεντάκης έχει το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΕΝΤΑΚΗΣ: Μήπως είναι δυνατόν να διακόψουμε για αύριο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδης): Θα τελειώσουμε επί της αρχής, κύριε Λεντάκη.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το λόγο σας παρακαλώ, είμαι κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδης): Έχετε χαρτί κύριε Μεϊμαράκη; Διότι σήμερα στο νομοσχέδιο απ' ό,τι βλέπω εδώ στα χαρτιά μου, κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος είναι ο κ.Σουφλιάς, ο οποίος φεύγοντας είπε

ότι ως κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος θα μιλήσει ο ίδιος στο άρθρο 1, αύριο.

Άρα, σημαίνει ότι δεν άφησε στο πόδι του άλλου κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, αυτό ήθελα να σας πω για να το ξεκαθαρίσουμε.

Εμείς θα απαντήσουμε στον κύριο Υπουργό αύριο και διατηρούμε στο ακέραιο τον χρόνο για τον κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας.

Άλλως, θα απαντήσω εγώ σήμερα. Με την ανοχή του Σώματος ο κύριος Υπουργός πήρε επτά λεπτά παραπάνω. Κατά συνέπεια, επειδή είχαμε συμφωνήσει αύριο για προτασόμενη δευτερολογία του κυρίου Σουφλιά, θέλω επισήμως -να γραφτεί και στα Πρακτικά- να δηλώσω ότι διατηρούμε το δικαίωμα του κοινοβουλευτικού εκπροσώπου αύριο των 20 λεπτών. Αυτό ήθελα να σας πω.

Επίσης, ενημέρωσε ο κ.Σουφλιάς τον Προεδρεύοντα πριν φύγει ότι για οποιοδήποτε θέμα, κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος θα είναι ο κ.Μεϊμαράκης και εάν το Προεδρείο δεν δεχθεί να ομιλήσει αύριο ο κ.Σουφλιάς, θα μιλήσω εγώ σήμερα. Και μάλιστα το ίδιο είπε και στον κύριο Υπουργό και ο κ.Υπουργός δεν θα το διαψεύσει. Και το ίδιο είπε και στον κύριο Ζακολίκο. Κατά συνέπεια, εάν συμφωνούμε -να γραφεί στα Πρακτικά- ότι ο κ.Σουφλιάς

απαντάει αύριο ως κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, δεν θα απαντήσω εγώ σήμερα, αλλά διατηρώ ^{το} ~~και~~ δικαίωμα να παρεμβαίνω για διαδικαστικά θέματα. Δεν μπορεί άλλωστε η παράταξή μας να μείνει χωρίς κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Μεϊμαράκη, για να είσθε κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, θα πρέπει να υπάρχει χαρτί στο Προεδρείο. Πρέπει να υπάρχει χαρτί του κόμματος, που ο Πρόεδρος, σας ορίζει κοινοβουλευτικό εκπρόσωπο. Κατά συνέπεια, αυτή τη στιγμή δεν είσθε κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, εφόσον δεν υπάρχει χαρτί. Επίσης, ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος, ο κ.Σουφλιάς ζήτησε να μιλήσει στο άρθρο 1 και να απαντήσει στο χρόνο τον οποίο δικαιούται.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, βλέπετε ότι είσθε εν μέρει ενήμερος. Πώς γνωρίζετε ότι ο κ.Σουφλιάς θα μιλήσει αύριο και δεν γνωρίζετε ότι εγώ θα κάνω χρέη κοινοβουλευτικού εκπροσώπου απόψε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Δεν θα μπω σ'αυτή τη διαδικαστική συζήτηση.

Το λόγο έχει ο κ.Λεντάκης. Θα μιλήσετε στο άρθρο 1;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΕΝΤΑΚΗΣ: Θα μιλήσω επί της αρχής αύριο, στο άρθρο 1.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Επί της αρχής θα ψηφίσουμε

239

04AK 4/4 Σφος ΠΑΠΑΓΡΗΓ Δφος ΝΑΣΙΟΥ 07.02.1995 CL0207PA

σήμερα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΕΝΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, εάν μιλήσει ο κ.Σουφλιάς αύριο, θα μιλήσω και εγώ αύριο.

(4 TR)

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ: Είπαμε κύριε Πρόεδρε, να το ψηφίσουμε σήμερα και να μιλήσει αύριο επί της αρχής απαντώντας στον κύριο Υπουργό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Κύριε Μείμαράκη νομίζω ότι το είπα εκ των προτέρων , ότι ο κύριος Σουφλιάς ζήτησε να μιλήσει στο άρθρο 1.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΙΔΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, να έρθει ο Πρόεδρος της Βουλής εδώ. Συμφωνήσαμε με τον κύριο Κακλαμάνη, ότι η συζήτηση θα διεξαχθεί μέχρι τις 12.00' μ.μ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Θα τελειώσει η συζήτηση επί της αρχής και θα ψηφιστεί επί της αρχής.

Κύριε Λεντάκη θέλετε να πάρετε το λόγο;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΕΝΤΑΚΗΣ: Θα μιλήσω αύριο κύριε Πρόεδρε επί της αρχής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Υπάρχει κανείς εκ των κυρίων συναδέλφων που θέλει να δευτερολογήσει;

ΜΙΧΑΗΛ ΣΙΔΕΡΗΣ: Εγώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Ορίστε κύριε Σίδερη, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΣΙΔΕΡΗΣ: Κύριε Πρόεδρε δεν θα δευτερολογήσω, απλά θα μιλήσω για την διαδικασία.

Συμφωνήσαμε με τον Πρόεδρο της Βουλής ότι θα συζητήσουμε απόψε το νομοσχέδιο και αύριο πιθανώς να τελειώσουμε. Εάν δεν τελειώσει αύριο το νομοσχέδιο, θα πάμε και την επόμενη ημέρα γιατί έγινε μια ρύθμιση και συμφωνήσαμε να μετατοπιστεί το νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης για την επόμενη εβδομάδα. Τώρα, εάν εσείς αθετείτε την συμφωνία που έγινε με τον Πρόεδρο της Βουλής αλλάζει το θέμα.

Εγώ επικαλούμαι -και παρακαλώ την μαρτυρία και των άλλων κομμάτων- τη συμφωνία που κάναμε με τον Πρόεδρο της Βουλής. Τώρα εσείς μας λέτε να τελειώσουμε απόψε τη συζήτηση επί της αρχής. Εγώ δεν θα δευτερολογήσω και επικαλούμαι όπως σας είπα την μαρτυρία του Προέδρου της Βουλής. Παρακαλώ να ληφθεί υπόψη και να γραφεί στα Πρακτικά. Δεν μπορεί να μην ενημερώνεσθε και να έρχεσθε εδώ και να μας λέτε άλλα από αυτά που συμφωνήσαμε ξεκινώντας την συζήτηση στη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Υπάρχει κανείς εκ των κυρίων συναδέλφων που θέλει να δευτερολογήσει; Κανείς.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορίου "Για την τροποποίηση του ν. 703/77 "περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού" και ερωτάται το Σώμα αν γίνεται δεκτό επί της αρχής.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΤΣΑΡΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς, το σχέδιο νόμου του Υπουργείου Εμπορίου "Για την τροποποίηση του ν. 703/77 "περί ελέγχου μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού" έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Πέμπτης 26 Ιανουαρίου 1995 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρούνται. Επικυρούνται;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Συνεπώς, τα Πρακτικά της Πέμπτης 26 Ιανουαρίου 1995 επεκυρώθησαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε στο σημείο αυτό να λύσουμε την συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.58' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Τετάρτη 8 Φεβρουαρίου 1995 και ώρα 18.00' με θέματα Ημερησίας Διάταξης Κοινοβουλευτικός Ελεγχος, αναφορές και ερωτήσεις αρμοδιότητος Υπουργείου Τουρισμού και στη συνέχεια Νομοθετική Εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εμπορίου "Για την τροποποίηση του ν.703/77 "περί ελέγχων

243

04PA 4/4 Σφος ΤΡΑΧΑΝΑ Δφος ΜΑΡΝΕΛΗ 07.02.1995 CM0207TR

μονοπωλίων και ολιγοπωλίων και προστασίας του ελεύθερου ανταγωνισμού" .

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

Ομολογία στο ρθ.ο
για τον Αυταγματικό
7/2/95